

Maszyna do pisania „Picht”

- Autor twórca patentu Oskar Picht
- Czas powstania 1912–1919
- Miejsce powstania Niemcy
- Wymiary wysokość: 12 cm, długość: 31 cm, szerokość: 23 cm
- Numer inwentarzowy MIM 915/VII-103
- Muzeum [Muzeum Inżynierii Miejskiej](#)
- Tematy [technika](#), [życie codzienne](#)
- Technika [złocenie](#), [emalia](#), [odlewanie](#), [kucie](#)
- Materiał [drewno](#), [stal](#), [staliwo](#), [guma](#), [kość słoniowa](#)
- Prawa do obiektu Muzeum Inżynierii Miejskiej
- Prawa do wizerunków cyfrowych domena publiczna
- Digitalizacja RPD MIK, projekt Wirtualne Muzea Małopolski
- Tagi [wynalazek](#), [3D](#), [technika](#), [domena publiczna](#)

Maszyna „Picht” to przystosowana dla niewidomych maszyna do pisania alfabetem Braille’a, wynaleziona przez Oskara Pichta w 1899 roku. Jej produkcję rozpoczęto trzy lata później.

Pierwsze pojedyncze egzemplarze maszyn do pisania dla niewidomych powstawały już wcześniej (od XVIII wieku), ale pozwalały one na korespondencję tylko z widzącymi. Opracowanie w 1825 roku przez Louisa Braille'a pisma dla niewidomych, upowszechnionego w drugiej połowie XIX wieku, stworzyło nowe możliwości, które wykorzystał wynalazca i późniejszy dyrektor ośrodka dla niewidomych w Bydgoszczy — Oskar Picht.

Skonstruowana przez niego maszyna wytłaczała znaki pisarskie układami trójwymiarowych punktów w grubym papierze. Nie odbijała ona jednak całych znaków pisarskich, gdyż wymagałoby to dużo większej liczby klawiszy. By tego uniknąć, Oskar Picht zaprojektował urządzenie tak, by danemu klawiszowi odpowiadał tylko jeden punkt. Konkretny znak pisarski powstawał natomiast dzięki konfiguracji punktów odbijanych przy naciskaniu różnych klawiszy; środkowy klawisz z poprzecznym przyciskiem pełnił funkcję odstępnika (analogicznie do dzisiejszej klawiaturowej spacji).

Mechanizm piszący znajdował się za wózkiem, z tyłu urządzenia, skupiony w jego osi symetrii. Znaki wytłaczane były od dołu przez prętowe końcówki mechanizmu; od góry papier przytrzymywało łukowate nieruchome ramię, sięgające ponad wałkiem do mechanizmu. Standardowo „Pichty” miały klawisze drewniane, oznaczone plastycznym wzorem. Pozwalał on poprzez dotyk zidentyfikować punkt, do którego wybicia służył dany klawisz.

Prezentowany egzemplarz nie posiada jednak tego rodzaju oznaczeń. Zastosowano w nim bowiem nietypowe, luksusowe wykończenie klawiszy okładzinami z kości słoniowej.

Mechanizm opatentowany przez Oskara Pichta w dalszym ciągu jest stosowany w ręcznych maszynach do pisania dla niewidomych.

Opracowanie: Muzeum Inżynierii Miejskiej, © wszystkie prawa zastrzeżone

Zobacz także:

Film — maszyna do pisania dla ociemniałych z 1929 roku:

<http://www.repozytorium.fn.org.pl/?q=pl/node/4119>

Napisz swoje imię braille'em:

<http://www.braillebug.org/thenamegame.asp>